

مشقل مستقل علت تشنگی زیاد چیست؟

عطش به حسی گفته می‌شود که در زمان نرسیدن آب کافی یا کاهش میزان آب بدن از یک حد خاص در فرد ایجاد می‌شود. این حس را می‌توان گاهی اوقات با نوشیدن آب از بین برد اما برخی از زمان‌ها میزان آب بدن نحادی کاهش یافته که حتی با نوشیدن آب نیز این عطش از بین نمی‌رود.

عش چیست؟

عطش همان تشنگی تعبیر می‌شود و تشنگی هم نیاز به نوشیدن آب است. این نیاز زمانی بروز پیدا می‌کند که بدن در مقابل کم آبی که با آن مواجه شده واکنش نشان می‌دهد. کم آب شدن بدن نیز زمانی رخ می‌دهد که آب دفع شده از بدن بیشتر از مقدار جذب آب باشد. از سوی دیگر، عطش به نوعی تشنگی مفراطی تعبیر می‌شود که در گرمای شدید و کم آبی‌های طولانی مدت یا ورزش‌های طولانی و سنگین رخ می‌دهد. وقتی بدن کم آب می‌شود، بزاق دهان را می‌گیرد و احساس خشکی دهان به وجود می‌آید. اگر در این مرحله کمبود آب جبران نشود، احساس ضعف، خستگی و سردرد ایجاد می‌شود. تشنگی در اصل علامت خطری برای کم شدن مایعات بدن است. کاهش مایعات نیز می‌تواند در اثر تعریق زیاد، اسهال، استفراغ، تب، آفتاب سوختگی یا رژیم غذایی اتفاق بیفتد.

حواستان به میزان آب بدنتان باشد

آنچه مسلم است همه برای ادامه حیات و فعل و انفعالات درون بدن به آب نیاز دارند و این میزان نیاز به طور متوسط ۸ تا ۱۰ لیوان است که در کودکان کمتر است اما در بزرگسالان تغییری نمی‌کند. چه بسا افراد مسن که نسبت به نیاز بدن شان به آب کمتر حساس می‌شوند اما باید ۸لیوان آب را حتما در طول روز مصرف کنند تا سلول‌های بدن دچار کم آبی نشوند. در مورد افراد دیابتی به دلیل ماهیت بیماری که افزایش دفع ادرار را به همراه دارد، نیاز بیشتری به آب دارند که بسته به سطح قندخون باید با پزشک معالج در مورد میزان مصرف آب مشورت کنند. بسته به سطح فعالیت افراد و قرارگیری آن‌ها در معرض گرما میزان مصرف تغییر می‌کند و افراد به طور معمول آب را از طرق مختلف در طول روز از دست می‌دهند بنابراین باید بسته به میزان فعالیت میزان دریافت آب را تنظیم کرد.

روش رفع عطش

آب به طور معمول به دلیل تنفس، تعریق، ادرار و مدفوع از دست می‌رود. در همین زمان است که مکانیسم تشنگی به وجود می‌آید و بدن به نوعی نشان می‌دهد که به آب نیاز دارد. بنابراین نوشیدن آب کافی و فراوان بسیار اهمیت دارد. در فصول گرم سال و به ویژه تابستان که آب بیشتری از طرق مختلف از دست می‌رود، عطش و تشنگی زودتر بروز پیدا می‌کند. راهکار اصلی رفع عطش در اصل نوشیدن میزان کافی آب است و کنار آب می‌توان از نوشیدنی‌هایی مانند چای کم‌رنگ و آمیوه‌های متفاوت نیز برای رفع تشنگی استفاده کرد. به این نکته باید توجه کنید، برای تأمین آب مورد نیاز بدن نباید از نوشیدنی‌های ناسالم استفاده کرد؛ مثلا مصرف زیاد برخی نوشابه‌های گازدار و کافئین دار عوارض جسمی‌دارند و موجب کاهش کلیسم بدن می‌شوند.

خوردن ناگهانی آب فراوان می‌تواند مشکلات گوارشی و سوءهاضمه در فرد ایجاد کند. توصیه می‌شود بدن به چنین حالتی نرسد و هر نیم تا یک ساعت باید دست کم نیم فنجان آب به بدن رساند

چای با تشنگی چه می‌کند؟

آب مایعی است که در تمام واکنش‌های بدن شرکت دارد و وجود آن برای فعل و انفعالات مختلف در بدن و در نتیجه ادامه حیات انسان الزامی است. آب نیز مانند هوا و غذا یکی از ضروریتهای زندگی است. بنابراین باید همیشه و به صورت مداوم به بدن برسد و در زمان تشنگی هیچ چیز نمی‌تواند جایگزین آب شود. چای نوشیدنی است که به دلیل داشتن مواد آنتی‌اکسیدان و ضد سرطان برای بدن مفید است اما هیچ‌گاه جایگزین مناسبی برای آب نیست. چای به دلیل خاصیت مدر بودن باعث می‌شود، مقدار بیشتری از آبی که از طرق مختلف به بدن می‌رسد، دفع شود. به طور کلی توصیه می‌شود، افراد هنگام تشنگی درصورت دسترسی به آب از این نوشیدنی استفاده کنند.

خوراکی‌های ضد تشنگی

فیبرها در نگهداری آب نقش مهمی دارند بنابراین خوراکی‌های فیبردار گزینیه‌های مناسبی هستند. علاوه بر میوه‌ها، سبزی‌ها هم منبع بسیار مناسب فیبر و در نتیجه آب هستند. کاهو، خیار، کرفس و سبزی خوردن چون آب را در خود نگه می‌دارند باعث استمرار و تداوم آب رسانی به بدن می‌شوند. در مقابل برخی خوراکی‌ها مانند انواع شیرینی و کباب و جگر تشدید کننده تشنگی هستند و در فصول گرم سال که احتمال کم آبی بیشتر است باید از خوردن آن‌ها پرهیز کرد.

میوه‌ها تابستانی تشنگی را برطرف می‌کنند؟

میوه‌ها علاوه بر نقشه که در تأمین ویتامین‌ها، مواد معدنی، آنتی‌اکسیدان‌ها و فیبر مورد نیاز بدن دارند، نقش مهمی نیز در پیشگیری و درمان انواع سرطان، بیماری‌های قلبی عروقی، سگته مغزی، پوکی استخوان، دیابت و چاقی ایفا می‌کنند. علاوه بر این، آن‌ها به طور کلی یکی از منابع حاوی آب هستند و می‌توان بخشی از نیاز بدن به آب را از طریق میوه‌ها تأمین کرد. میوه‌ها در ساختمان خودشان فیبر دارند و این فیبر در دستگاه گوارش باعث ماندگاری آب و تحویل تدریجی آب به جریان خون می‌شود و به این ترتیب تأخیر زیادی در احساس تشنگی به وجود می‌آید اما باید دانست که بدن نیاز به آب خالص هم دارد و روزانه ۸ لیوان آب برای ادامه حیات و حفظ آن ضروری است که بخشی از آن را می‌توان از طریق میوه‌ها به دست آورد.

خاک تشیر و عرقیات گیاهی می‌توانند رفع عطش کنند

به طور کلی ۲ مسئله مطرح است، یکی نیاز بدن به آب و دیگری احساس تشنگی. زمانی که درباره احساس تشنگی بحث می‌شود برخی از نوشیدنی‌ها مثل شربت آلبیمو که به دلیل وجود آلبیوم در آن باعث ترشح بزاق بیشتر می‌شوند، احساس تشنگی را زودتر برطرف می‌کنند ولی این به آن معنا نیست که نیاز بدن به آب تأمین شده است. نوشیدنی مانند خاک تشیر که به دلیل داشتن دانه‌های خاک شیر که آب را درون خود حبس می‌کند و چند برابر ظرفیت می‌تواند ذخیره آب داشته باشد در زمان تشنگی نوشیدنی بسیار مناسبی است. این دانه‌ها در دستگاه گوارش آب را در داخل خود نگه می‌دارند و به تدریج آن را به بدن تحویل می‌دهند و نیاز بدن را در مدت طولانی تر نسبت به آب تأمین می‌کنند. نوشیدنی دیگری که می‌توان نام برد تخم شربتی است که عملکردی مشابه خاک شیر دارد و به دلیل نگه داشتن آب درون خود باعث می‌شود، فرد دیرتر احساس تشنگی کند اما از آن جا که این نوشیدنی‌ها با شکر مصرف می‌شوند باید در میزان استفاده از آن‌ها احتیاط کرد چون مصرف بیش از اندازه آن‌ها موجب اضافه وزن و چاقی می‌شود. بهتر است آن‌ها را با بدون شکر یا با حداقل شکر مصرف کرد.

خشکی آب تأثیری دارد؟

میزان خشکی آب می‌تواند در رفع علائم تشنگی موثر باشد. یکی از وظایف آب تنظیم دمای بدن است. زمانی که فرد دچار کم آبی می‌شود، باطبع دمای بدن نیز دچار تغییراتی شده و علائم نسبتب به کم آبی شدیدتر می‌شود. زمانی که آب خشک همراه با یخ مصرف می‌شود چون دمای بدن را به خصوص در قسمت فوقانی دستگاه گوارش برای مدت کوتاهی پایین می‌آورد، احساس لذت بخش تری دارد ولی این موضوع ربطی به نیاز سلول‌های بدن به آب ندارد. به هرحال بدن به مقدار معینی آب نیاز دارد و دمای آن آب اهمیت چندانی ندارد مگر در حالت گرمزدگی. در گرمزدگی که فرد دچار بی حالی می‌شود یکی از درمان‌ها غوطه ور کردن فرد در یخ است اما در حالت رفع تشنگی نوشیدن آب می‌مزنی از لحاظ سلامت بر نوشیدن آب یا دمای معمولی ندارد. حتی در مواردی که مکن است شسوک حرارتی نیز به فرد وارد شود.

ضرورت جرم‌انگاری خرید و فروش کودکان

بی‌شناسنامه‌ها یی که فقط یک شناسنامه می‌خواهند

اینکه آدمی‌دلش بخواهد بزرگترین آرزویش داشتن شناسنامه باشد در دنیای امروز ما عجیب نیست. اینکه آدمی‌دلش بخواهد دیگران هم او را ببینند ولی امکانش نیست؛تا نفس بکشد ولی انگار که نیست؛ا میان زنده‌ها زندگی می‌کند اما کسی او را به رسمیت نمی‌شناسد. بودنش را فریاد می‌کنند اما کسی او را نمی‌بینند،هیچکس او را نمی‌شناسد! چسرا که هیچ هویتی ندارد، تاریخ و مکان بودنش، به دنیا آمدنش، پدر و مادرش، هیچ جا ثبت نشده است.در هیچ قانونی از قوانین دنیای فیزیکی جایی ندارد. فرضش هم درناک است؛ زمانی که هویتت را کسی جز خودت نمی‌تواند اثبات کنی!

درباره ایرانی‌های بدون شناسنامه، آمارى وجود ندارد؛ اما یکی از خبرگزاری‌ها در مهر ۱۳۹۴ نوشت: سخنگوی کمیسیون اجتماعی مجلس، عباس قاندى گفته است:احتمال می‌دهیم یک میلیون نفر فرزند حاصل ازدواج زنان ایرانی با مردان اتباع بیگانه در کشور زندگی می‌کنند که هویت آن‌ها مشخص نیست. روزنامه ایران نیز درگزارشی در بهمن ۱۳۹۲ نوشته بود: آمارهای متفاوتی وجود دارد و می‌توان از میان آن‌ها این مطلب را استنباط کرد که حدود ۱۰۰ هزار کودک بی‌شناسنامه در جامعه زندگی می‌کنند؛ کودکانی که به‌طور عمدۀ از مادر ایرانی و پدرافغانستانی یا عراقی به دنیا آمده‌اند. به ویژه این‌که در این مشکل، در شهرهای مناطق مرزی کشور در حال افزایش است. با نگاهی به آمار موجود درمی‌یابیم تعداد فرزندان حاصل از ازدواج مادران ایرانی با اتباع بیگانه ظرف ۱۰ سال گذشته از ۲۰۰ هزار نفر به یک میلیون نفر افزایش یافته است.

افراد دو تابعیتی و مشکلات پیش رو

یک مسئله مربوط می‌شود به افراد دو تابعیتی (دارای مادر ایرانی، پدر خارجی) بدون شناسنامه. در این زمینه نمایندگان مجلس شورای اسلامی‌در نهم شهریور سال جاری طرح «اعطای تابعیت به فرزندان مادر ایرانی» را تصویب کردند. نماینده مشهد در مجلس طبق این طرح، به تسهیم گفته بود که جمعیت فرزندان حاصل از ازدواج بانوان ایرانی با مردان غیر ایرانی بین ۸۰۰ هزار نفر تا یک میلیون نفر برآورد شده و باوجود سهولت این جمعیت در ایران، حقوق و تکالیف آن‌ها تعریف نشده است.

در حال پیگیری هستیم

در همین حال نماینده مردم تهران در مجلس شورای اسلامی‌می‌گوید: برای حل مشکل این افراد، طرح رفع تبعیض ازدواج زنان ایرانی با اتباع بیگانه تهیه و تدوین شده و در مراحل رسیدگی و پیگیری است.

سپهلا جلودارزاده می‌افزاید: در قوانین اسلامی‌منعی برای ازدواج یک زن و مرد مسلمان نیست و بحث تابعیت و نژاد موضوعیتی ندارد لذا باید از ازدواج زنان ایرانی با اتباع بیگانه، رفع تبعیض شود.

وی این اقدام را توهین به زن مسلمان ایرانی می‌داند و ادامه می‌دهد: باید برای زن ایرانی ارزش قائل شویم و آن‌ها باید بتوانند برای فرزندانتان شناسنامه ایرانی بگیرند لذا مجلس دهم قوانین را در این خصوص اصلاح خواهد کرد.

قانون تابعیت جامع و کامل نیست

مبین مرادی، عضو انجمن امداد دانشجویی مردمی‌ایما، از کودکان بدون شناسنامه حصه، داستان‌های تلخی ساز می‌کند. او بی هویتی را اینگونه به تصویر می‌کشد: کودکانی که به هر دلیلی و طبق قوانین هر کشوری از داشتن اوراق

شناسایی همانندبسیپورت، کارت ملی، شناسنامه و .. محروم مانده اند، کودکان بی شناسنامه نام دارند. بدین ترتیب آن‌ها نه تنها سرشماری نشده و از حمایت‌های اجتماعی و بهداشتی محروم هستند که مدرسه نیز آن‌ها را نمی‌پذیرد، نمی‌توانند استخدام شوند یا ماماله ای را انجام دهند. حتی مسافرت، ازدواج و هر نوع حرکت قانونی برای آن‌ها وجود ندارد و ممنوع است، انگار که اصلا وجود خارجی ندارند. در گفته مرادی، در کشور افرادی هستند که نه تولدشان و نه مرگشان در جایی ثبت نمی‌شود.

یک وکیل پایه یک دادگستری در این باره می‌گوید: طبق ماده واحده ای که در سال ۱۳۸۵به این منظور به تصویب رسید،فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مردان خارجی که در ایران متولد شده یا بشوند با داشتن شرایطی ازجمله اینکه ازدواج والدین به ثبت رسیده باشد، فرد سوه پیشینه کیفری یا امنیتی نداشته باشد، تابعیت غیر ایرانی اعلام شود و این پروسه ظرف مدت یک سال پس از رسیدن به ۱۸ سالگی صورت پذیرد، افراد می‌توانند پس از رسیدن به این سن تقاضای تابعیت ایرانی کنند.

اسما موسوی خراسانی می‌افزاید: این قانون نه تنها به لحاظ بسندگی حقوقی و جامعیت کافی نیست که اجرائی آن در عمل به سختی ممکن است، زیرا مسئله تابعیت فقط پس از ۱۸ سالگی حل می‌شود؛ لذا کودکان زیر ۱۸ سال همچنان فاقد هویت باقی می‌مانند و به تبع آن، حقوقی مثل حق تحصیل، از آن‌ها سلب یا برای آن‌ها دشوار می‌شود. همچنین بسیاری از ازدواج‌های زنان با اتباع خارجی غیررسمی‌است که علت آن فرآیندی است که قانون‌گذار در ماده ۱۰۶۰ پیش بینی و این قبیل ازدواج‌ها را موکول به اجازه دولت کرده است.

وی با اشاره به اینکه در عمل اجرائی این قانون ایتز می‌ماند، ادامه می‌دهد: فرد ۱۸ ساله ای که تابعیت ایران را درخواست می‌کند، ابتدا باید تابعیت غیر ایرانی خود را رد کند؛ دادن چنین گواهی با سیاست‌های جمعیتی کشورهای دیگر به ویژه افغانستان در تعارض است زیرا جمعیت یکی از ابزارهای قدرت است و کشورهای مثل افغانستان با عراق که برای اکثر تمرکز جمعیت در داخل کشور خود، در تلاشند از صدور چنین گواهی امتناع می‌کنند؛ به ویژه وقتی فرد دارای تحصیلات یا شرایط مناسب دیگری باشد.

E-mail: mostagheldaily@gmail.com

نمایندگان مجلس خرید و فروش کودکان را فعلی حرام و غیرقانونی دانسته و بر این باورند که برای رفع خلاء قانونی می‌توان در لایحه حمایت از کودکان یا لایحه بزهکاری اطفال و اطفال بزهکار به این موضوع پرداخت.

کمالی‌پور نایب رئیس کمیسیون قضایی و حقوقی مجلس بر این زمینه بر ناقص بودن قوانین کیفری در مورد خرید و فروش کودکان تأکید دارد و می‌گوید: در متن لایحه بزهکاری اطفال و اطفال بزهکار که از مدت‌ها پیش در این کمیسیون مطرح است می‌توان به به مسئله خرید و فروش اطفال پرداخت. زهرا ساعی عضو کمیسیون اجتماعی مجلس در مورد معضل خرید و فروش نوزادان از منظر اجتماعی، رشد عمرصدی زنان معتاد را یادآور می‌شود و می‌گوید: اعتیاد و فقر ریشه اصلی خرید و فروش نوزادان این زنان است.

بی‌شناسنامه‌ها یی که فقط یک شناسنامه می‌خواهند

سند هویتی، ابتدایی‌ترین حق یک شهروند است تا بتواند از امکانات و مزایای زیستن در جامعه و همچنین حق و حقوق خود بهره‌مند شود.

وی می‌افزاید: بدون شک وجود افراد بی شناسنامه، برای خیلی‌ها غیرعادی و عجیب است اما افسوس که این واقعیت تلخ یکی از مصیبت بارترین معضلات و آسیب‌های اجتماعی و حقوقی جامعه امروز ایران است که گریبان تعداد کثیری از شهروندان ایرانی را گرفته است. مسلما تلاش چندین امری در بلوغ هستند که بیشتر در استان‌های سیستان و بلوچستان، خراسان رضوی، خراسان جنوبی، گلستان، تهران، هرمزگان و کرمان سکنی گزیده اند.

علی کریمی‌به دلایل مختلفی برای بی شناسنامه بودن یا بی‌شناسنامه شدن این هم‌وطنان اشاره می‌کند و می‌گوید: آنچه مسلم است عدم رسیدگی به وضعیت آن‌هاست. هر خانواده و شهروند بدون شناسنامه هر روز با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کند. هر ساعت از زندگی برای این شهروندان یک مصیبت است چون قادر به انجام هیچ کاری نبوده و تمامی خدمات به روی آنان بسته شده است و همین امر موجب پدیداری آسیب‌های روانی، اجتماعی و حقوقی زیادی برای آنان شده است. مسلما تجلی چنین امری در جامعه سبب ایجاد ناهنجاری‌ها و به تبع آن موجب نقض حقوق شهروندی افراد می‌شود. این در حالی است که قانون اساسی در اصل ۲۰ صراحتا بیان می‌دارد همه افراد از کلیه حقوق اجتماعی و سیاسی برخوردارند.

ایرانی‌هایی که شناسنامه ندارند

اما بحث دیگر مربوط می‌شود به افرادی که در ایران متولد شده اند، والدین ایرانی دارند، اما شناسنامه ندارند.

ایرانی‌هایی که پدر و مادرشان دارای شناسنامه هستند اما خودشان بنا به دلایلی شناسنامه نگرفته اند با طی مراحل خودسازمان ثبت احوال، می‌توانند با جمع آوری استشهاد محلی اقدام به دریافت شناسنامه کنند اما مشکل اینجاست که بیشتر این افراد، دارای والدینی هستند که آن‌ها هم

شناسنامه یا مدرکی ندارند؛ از این مشکل را سخت تر کرده است. همچنین برخی از زایمان‌ها داخل خانه انجام می‌شود و بر گسه گویان ولادت در این خصوص موجود نیست؛از طرفی کودکان حاصل از ازدواج موقت (بین دو ایرانی که شناسنامه ندارند) نیز به دلیل این که والدیشان فاقد سند ازدواج معتبر هستند، با مشکلاتی مواجه می‌شوند. روزنامه اعتماد در سال ۹۴ نوشت: در صورتی که پدر و مادر تاکنون شناسنامه دریافت نکرده باشند، صدور شناسنامه کودک آن‌ها تقریبا ناممکن است. راهکار نامناسبی که هم اکنون برای این کودکان وجود دارد، اعلام آن به بهزیستی است. اما بهزیستی تنها برای کودکانی که مدت زیادی در آن مرکز زندگی کنند، شناسنامه صادر می‌کند، در حالی که بسیاری از آن‌ها با هرگز به بهزیستی نمی‌روند یا مدت کمی‌در آنجا هستند. در ضمن بسیاری از کودکان کانون اصلاح و تربیت هم شناسنامه ندارند. با مرور آیین‌نامه اجرائی کانون اصلاح و تربیت و بالاخص ماده‌های ۴، ۴، ۲۲، ۲۳، ۲۵، ۳۶ می‌توان دریافت با توجه به اهمیتی که قانون‌گذار به وضع تحصیل طفل و نحوه زندگی وی پس از آزادی قائل است، واحد مددکاری این کانون وظیفه دارد قبل از آزاد کردن این کودکان برای آن‌ها شناسنامه اخذ کند. با این حال در موارد بسیاری مشاهده شده است که کانون پس از اتمام زمان حکم برای آنان شناسنامه اخذ نکرده است.

ناگفته‌هایی عجیب از پرونده قتل «ستایش قریشی»

تسنیم نوشت: یکی از پرونده‌های جنایی که در سال‌های اخیر به‌شدت سروصدا کرد و به تیرت یک رسانه‌ها تبدیل شد، پرونده ستایش قریشی بود، پرونده‌ای که هنوز نیز در جریان است و هر چند وقت یک بار مجدداً به صدر اخبار پربازدید رسانه‌ها تبدیل می‌شود.

قاضی دادگاه بدوی صادرکننده رای پرونده قاتل ستایش قریشی «قاضی ابراهیم اسلامی» متولد سال ۱۳۵۶ است؛ وی تحصیلات خود تا مقطع دکتری را در دانشگاه شهید بهشتی سپری کرده است.

دکتر اسلامی یکی از جوان‌ترین و در عین حال باسابقه‌ترین قضات دادگاه کیفری یک استان تهران و تجدیدنظر به حساب می‌آید که پرونده‌های متعدد جنایی را رسیدگی کرده و هم‌اکنون عضو هیئت علمی‌دانشگاه آزاد اسلامی‌واحد تهران مرکز است.

وی در مورد پرونده ستایش چنین می‌گوید:

به نظر فضا مجزای درخصوص نوع جرمی‌که اتفاق افتاد زیاد تأثیری نداشته، چون در بحث جرم‌شناسی، جامعه‌شناسی و تحلیل‌هایی که در مورد این جرم داشتم، باورم این بود که قسمت عمدۀ از وقوع این جرم به خاطر عدم نظارت‌ت یا عدم توجه والدین بود، چه در مورد ستایش که پدر و مادرش او رها کرده و به خانه همسایه می‌فرستادند؛ قطعاً ستایش هر روز به خانه قاتل ستایش می‌رفته و آنجا بازی می‌کرده و پدر و مادر وی باید می‌دانستند و احتمال می‌دادند که در صورت رفت‌وآمد به منزل همسایه، ممکن است حتی یک درصد دخترشان مورد سوءاستفاده و تعرض قرار گیرد؛ در مورد این موضوع از لحاظ جامعه‌شناسی می‌گویم خود خانواده ستایش یک نوع بزه‌دیدگی باقوه را فرامح کردند.

قاتل ستایش جوان ۱۶، ۱۷ ساله‌ای است، دوست‌دختری داشته و او را از دست داده بود، مشروب در اختیارش بوده و استفاده می‌کرده است، مشروب را یکی به خاطر عشق و کیفش می‌خورد، یکی به خاطر ورزش و فوتبال می‌خورد، قاتل ستایش نیز به خاطر از دست دادن دوست‌دخترش دلش گرفته بوده و مشروب خورده بود البته وی مشروب را خودش تهیه کرده بود و در تحقیقات زیاد در این موضوع کتجاکو نشاندهیم.

وی پس از مشروب‌خواری سیگار کشیده بود و بعد نیز خودش آذغان می‌کرد که در آن منطقه با زنهایی بیوه رابطه جنسی آزاد نیز داشته و در آن روز در آن شرایط به دلش افتاد که با ستایش نیز رابطه برقرار کند.

قاتل ستایش می‌گفت مشروب خوردم، حالت عادی نداشتم و ستایش را کشتم که ما در جلسه دادگاه این موضوع را رد کردیم چون فکر قاتل ستایش کار می‌کرد و قبل از وقوع جرم ستایش را با پهلانه‌ی (نشان دادن چوجه به ستایش) به طبقه بالا منزلشان کشانده بود.